

- 5) Ukládají článek 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 7 odst. 3 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a článek 4 směrnice 2002/77/ES⁽³⁾ členským státům ukončit alespoň k 25. červenci 2003 (viz článek 17 autorizační směrnice) faktické používání frekvencí (provoz zařízení bez koncesí nebo oprávnění vydaných po vyhodnocení uchazečů) s ohledem na rozhlasové a televizní vysílání, jako je vysílání, které bylo provozováno, a tedy nepovolit výkon těchto činností, které jsou provozovány mimo jakékoliv správné plánování využitelných frekvencí a mimo jakoukoliv logiku nárůstu pluralismu, a i v rozporu s týmiž koncesemi přidělenými členským státem po skončení veřejného zadávacího řízení?
- 6) Mohl a může se členský stát dovolávat výjimky stanovené v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a v článku 4 směrnice 2002/77/ES pouze z důvodu ochrany informačního pluralismu a pro zaručení ochrany kulturní nebo jazykové rozmanitosti, a nikoliv ve prospěch provozovatelů sítí porušujících pravidla hospodářské soutěže již stanovená vnitrostátními právními předpisy?
- 7) Musí členský stát pro to, aby mohl využít výjimky stanovené v článku 5 směrnice 2002/20/ES, uvést, jaké jsou cíle skutečně sledované vnitrostátními derogačními právními předpisy?
- 8) Může se tato výjimka použít mimo případ držitele veřejnoprávní koncese na televizní vysílání (RAI v Itálii) rovněž ve prospěch soukromých provozovatelů, kteří nezvítězili ve veřejném zadávacím řízení a k újmě podniků, kterým byla naopak řádně poskytnuta koncese v rámci řízení o veřejné zakázce?
- 9) Dále neměl by souhrn pravidel vyplývajících z primárního a sekundárního práva Společenství, který se vyznačuje tím, že zaručuje účinnou hospodářskou soutěž (workable competition) rovněž v odvětví trhu rozhlasu a televize, ukládat vnitrostátnímu zákonodárci, aby zamezil nadřazení prodloužení původního přechodného analogového systému spojeného se zahájením tzv. digitálního pozemního vysílání, jelikož pouze v případě tzv. switch-off analogového vysílání (s následným všeobecným přechodem na digitální vysílání) je možné znovu přidělit frekvence uvolněné pro různá použití, zatímco v případě pouhého zahájení procesu přechodu na pozemní digitální vysílání vyvstává riziko následného zhoršení nedostatku disponibilních frekvencí, jenž je způsoben paralelním analogovým a digitálním vysíláním (simulcast)?
- 10) Konečně je ochrana pluralismu zdrojů informací a hospodářské soutěže v odvětví rozhlasu a televize, jež je zaručena evropským právem, zajištěna vnitrostátními právními předpisy – jako je zákon č. 112/2004 – které stanoví nové omezení ve výši 20 % zdrojů spojené s novým velice širokým košem (tzv. SIC: čl. 2 písm. [g]; článek 15 zákona č. 112/2004), který zahrnuje rovněž činnosti, které nemají

vliv na pluralismus zdrojů informací, zatímco „relevantní trh“ v právu hospodářské soutěže je běžně vymezen tak, že odlišuje trhy v odvětví televize, a dokonce tak, že činí rozdíl mezi placenou televizí a neplacenými televizemi, které vysílají vzduchem (viz mimo jiné případy Komise NO:COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 21/03/2000 e NO. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles ze dne 13. října 2005 ve věci De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, zkráceně CIVC a Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Věc C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Bruxelles ze dne 13. října 2005 ve věci De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, zkráceně CIVC a Veuve Clicquot Ponsardin SA, který došel kanceláři Soudního dvora dne 19. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Pokrývá definice srovnávací reklamy reklamní zpráva, ve kterých inzerent reklamy odkazuje výlučně na druh výrobku v tom smyslu, že by za tohoto předpokladu bylo namístě mít za to, že taková zpráva odkazuje na všechny podniky nabízející tento druh výrobku a že každý z nich může tvrdit, že byl reklamou identifikován?
- 2) Za účelem určení existence soutěžního vztahu mezi inzerentem reklamy a podnikem, na který odkazuje ve smyslu čl. 2 bod 2a směrnice:
  - a. Je třeba mít za to, zejména na základě srovnání čl. 2 bod 2a a čl. 3a písm. b), že soutěžitelem ve smyslu tohoto ustanovení je každý podnik, který reklama umožňuje identifikovat, bez ohledu na zboží nebo služby, které nabízí?

- b. Za předpokladu, že bude odpověď na výše uvedenou otázku záporná a že jsou pro stanovení soutěžního vztahu vyžadovány jiné podmínky, je namíste zkoumat současný stav na trhu a spotřební zvyklosti existující ve Společenství nebo je třeba rovněž zkoumat možnosti vývoje těchto zvyklostí?
- c. Je třeba omezit přezkum na část území Společenství, ve které je reklama vysílána?
- d. Je namíste zkoumat soutěžní vztah tak, že je třeba se věnovat druhům výrobků, které jsou předmětem srovnání a způsobu, jakým jsou tyto výrobky obecně vnímány nebo je třeba pro posouzení stupně možné záměny rovněž přihlídnout ke zvláštním vlastnostem výrobků, které inzerent reklamy zamýšlí ve sporné reklamě podpořit a k obrazu, který mu zamýšlí vtisknout?
- e. Jsou kritéria umožňující stanovit existenci soutěžního vztahu ve smyslu čl. 2 bod 2a a kritéria umožňující ověřit, zda srovnání odpovídá podmínce uvedené v čl. 3a písm. b) identická?
3. Vyplyvá ze srovnání jednak čl. 2 bod 2a směrnice 84/450⁽¹⁾ a jednak článku 3a této směrnice, že:
- a. je nepřipustná jakákoliv srovnávací reklama umožňující identifikovat druh výrobku, za předpokladu, že jeho uvedení neumožňuje identifikovat soutěžitele nebo zboží, které nabízí?
- b. nebo musí být přípustnost srovnání přezkoumána s ohledem pouze na vnitrostátní ustanovení jiná než ta, která provádí ustanovení směrnice ve věci srovnávací reklamy, což by mohlo vést k menší ochraně spotřebitele nebo podniků nabízející druh výrobků srovnatelných s výrobkem nabízeným inzerentem reklamy?
4. Za předpokladu, že je namíste dojít k závěru existence srovnávací reklamy ve smyslu čl. 2 bod 2a, je namíste odvodit z čl. 3a bod 1 písm. b) směrnice, že je nepřipustné jakékoliv srovnání, které se pro výrobky bez označení původu odvozuje na výrobky s označením původu?

(¹) Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984, o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy (Úř. věst. L 250, s. 17).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 7. října 2005 ve věci Raffaele Talotta proti Belgickému státu

(Věc C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 7. října 2005 ve věci Raffaele Talotta proti Belgickému státu, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 24. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation de Belgique žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být článek 43 – bývalý článek 52 – Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že brání ustanovení vnitrostátního práva, které jako článek 182 královské vyhlášky ze dne 27. srpna 1993, přijatý podle čl. 342 odst. 2 zákona o daních z příjmu z roku 1992, uplatňuje minimální základ daně pouze na nerezidenty?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 28. září 2005 ve věci Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH

(Věc C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 28. září 2005 ve věci Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 24. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.